

ABOCIEM (84) *cn*

abociem (83), **abocim** (1); abociem *BierRaj* (2), *OpecŻyw* (3), *PatKaz II* (63), *TarDuch*, *SienLek* (5); abociem : abocim *WróbŻołt* (9 : 1).

a oraz o *jasne*; abociem (2), abociem (1), aboci(e)m (81); -ciem : -ciem *OpecŻyw* (2 : 1).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

1. *Wprowadza zdanie przyczynowe; enim, quia, quoniam Vulg* (54) : abądz lafkaw nad mnoŃstwem zloŃcy naŃŃey. abocyem glos brata naŃŃego IeŃuŃa wola do cyebye Ńkrziza *BierRaj* 23 (2); Racž vmotnitz naŃŃe ciało. Abociem barzo Ńtruchlalo. *OpecŻyw* 177 (2); O myla panno przyrownauam czyą nyebu pałayączemu aboczyem ŃtalaŃz Ńyą zwyecznoŃŃczy nyebem boŃtwa *PatKaz II* 27v (39); Niech Ńie weŃełą y raduią pogani/ ábociem ŃądziŃz ludzi w prawoŃci/ á pogany na ziemi Ńprawuielz. *TarDuch* D8; VŃta moię odtworzyłem/ y przyciągnąłem ducha abociemem przykazania twego žądał. *WróbŻołt* 118/131; A przetom pełnił przykazanie twoie y Ńwiadectwo twoie/ abociem wŃitki drogi moie Ńą przed oblicžnoŃcią twoią. *WróbŻołt* 118/168 (7); Ale będzieli Ńkok leniwy á cienki: tenci ielŃ od Czarney żołci/ álbo od Melánkoliey: ábociem ona Ńucha ielŃ á žimna *SienLek* 24v (3).

2. *W związkuz wypowiedzeŃ lužno nawiązanych wprowadza wypowiedzenie uzasadniające, wyjaŃniające treŃ poprzedniego wypowiedzenia* (30) : bo iakož Ńie ielŃ Ńtál glos pozdrowieniá w wŃŃech moijch/ [...] dziecię wžiwoe moiem/ z radoŃcią Ńkoczyło/ [...] ij dalo chwálę bogu wŃŃechmotznému w zatworzonym żywoe. Abociem Ian Ńwiety ducha Ńwiętego napelniony/ napelnil Ńwá matuchnę/ [...] a Ńtegož oto prorokuie *OpecŻyw* 11; roŃkoŃoual Ńyn bozy w czyŃtem zyuoczye moym/ myelzkaýącz tam yako wnyebye Aboczyem Ńam Ńyn bozy mouy roŃkoŃzy moye Ńą przebyuacz wczyŃtey duŃy *PatKaz II* 36v (24); *WróbŻołt* 58/8 (3); možeć Człowiek pokuŃzác y thego y owego/ baczác iedno Ńiłę y przyrodzenie chorego. Abociem lekarŃka Náuká/ z pokuŃzánia Ńye vmnożyłá/ á z przygod rozmáitych. *SienLek* 37v (2).

Cf **ABOJEM, ABOWIEM**

AK